

Predmet: Ilija Jurišić - Tuzlanska kolona

Poslovni broj predmeta: K.V. 05/07

Glavni pretres: 25.03.2009.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Saslušanje svedoka Blagoja Stankića

Svedok ne poznaje optuženog Jurišića.

U maju 1992. godine nalazio se u Požarnici kao rezervni vojni starešina. Dana 15. maja otišao je, po naređenju potpukovnika Dubajića, u Tuzlu da iz kasarne izvuče vojsku koja je ostala. Prva kolona krenula je oko 13:00 časova, ali je vraćena. Oko 19:00 časova krenula je druga i on se nalazio u kamionu TAM 110 na začelju kolone. Sedeo je na suvozačevom mestu, vozač je bio Brana Ivković dok je pozadi sedelo nekoliko vojnika. Tek što su napustili krug kasarne začuli su pucnjavu. Sakrili su se u podrumu obližnje zgrade, gde su ostali do jutra. Ujutru su obavesteni da ih čekaju autobusi, kojima su napustili Tuzlu.

Saslušanje svedoka Vlada Todorovića

Svedok je pre rata živeo u Tuzli. Dana 15. maja 1992. nalazio se u kasarni *Husinska buna*. Bio je komandant odreda *Ratiš* [TO] koji je formiran u reonu Smoluće. Tog jutra na referisanju komandant kasarne Dubajić saopštio je starešinama da je postignut dogovor da se kasarna napusti popodne, da se utovare sva materijalno-tehnička sredstva i da se prilikom napuštanja kasarne sakrije oružje i ne uzmenirava stanovništvo. Kolona je prvi put krenula oko 13:00 časova, ali je zaustavljena kod semafora [*Brčanska Malta*] i vraćena nazad. Čuo je da su vraćeni jer je ukradeno oružje TO iz magacina na Kozlovcu. Osetila se nervoza među vonicima. Bili su uplašeni jer su po okolnim brdima primetili vojnike u plavim uniformama [TO] i policajce koji su nosili dugo oružje. Komandant Dubajić im je rekao da ne brinu i da će mirno izaći, ali su vojnici bili uplašeni jer su se povremeno čuli pucnji sa brda u pravcu kasarne. Kolona je ponovo krenula oko 19:00 časova. On se nalazio u kamionu koji je bez problema prošao raskrnicu i izašao prema Siminom Hanu. Začula se pucnjava i onda je u retrovizoru video da je kamion iza njih pogođen. Rekao je vozaču da ubrza i tek kada su stigli u Simin Han stali su. Cisterna njegove i nekoliko kamiona njegove jedinice su pogođeni i tom prilikom tri vojnika su poginula a dvojica ranjena. Telo vojnika Radeta zvanog Riba je izgorelo i nikada nije pronađeno.

Optuženog ne poznaje.

Saslušanje svedoka Dragana Lazarevića

U maju 1992. bio je rezervni vojnik u jedinici u Požarnici. Svakodnevno neko iz jedinice je odlazio po hranu u kasarnu u Tuzli. Dana 15. maja krenuo je zajedno sa jednim vojnikom i kada su stigli saznali su da se kasarna evakuiše. Dok su se vozili prema kasarni na putu u Slavinovićima primetio je barikade i rupe za mine dok je na raskrsnici *Brčanska Malta* bio postavljen oklopni transporter. Ubrzo je u kasarnu stigla cela njegova jedinica sa kamionima kako bi pomogli oko izvlačenja materijano-tehničkih sredstava. Kolona je krenula oko 19:00 časova. Vojnicima je rečeno da ne provociraju meštane, da puške budu oborene a cerade kamiona spuštene. Video je naoružane ljude na prozorima i balkonima zgrada. Kada je

kamion stigao do *Voćarske ulice*, kod Doma za nezbrinutu decu, začula se pucnjava. Njegov kamion nalazio se na početku kolone među prvim vozilima koja nisu napadnuta. Od brujanja motora i brda iza koga su skrenuli nisu ni čuli pucnjavu već su malo kasnije primetili da ostatak kolone nedostaje. Iz njegove jedinice poginuo je njegov starešina i nekoliko vojnika. Šta se tačno dogodilo saznao je tek kada su tela poginulih razmenjena.

Ime optuženog Ilije Jurišića mu je poznato. Seća se da je na televiziji video emisiju povodom godišnjice oslobodjenja Tuzle i da su tada dodeljivane zahvalnice. Tom prilikom optuženi Jurišić se hvalio kako je njegova jedinica napala kolonu JNA i rekao da da nije bilo njegove jedinice JNA bi izašla iz Tuzle.

Saslušanje svedoka Dražana Boškovića

Svedok je od maja 1989. do maja 1992. radio u kasarni *Husinska buna* u Tuzli kao vojnik po ugovoru tj. referent opštih poslova. Tada se pričalo o evakuaciji kasarne i trebalo je da bude obavljan do 19. maja 1992. Komanda je već bila iseljena a u kasarni je ostala samo njegova brigada na čelu sa komandantom Dubajićem. Dana 15. maja odvijali su se pregovori oko mirnog napuštanja kasarne. Kasarna nije bila obezbeđena, jer je još prethodnog dana specijalna jedinica obezbeđenje tj. bataljon iz Pirota napusto Tuzlu. Oko 15:00 časova na kasarnu je ispaljena granata, ali niko od vojnika nije dogovorio. Prva kolona krenula je iz kasarne oko 13:00 časova, ali je vraćena. Druga kolona krenula je u 18:50 časova. Na čelu kolone išlo je jedno policijsko vozilo u kome je bio poručnik Tešić. Iza njega je bilo vozilo u kome su bili komandant TO Tuzla Enver Delibegović, kao obezbeđenje da kolona neće biti napadnuta, i komandant Dubajić. Svedok je bio u šestom ili sedmom vozilu. Prošli su *Brčansku Maltu* i nastavali prema Majevici. U jednom trenutku kolona je zaustavljena i čuli su da deo kolone iza njih napadnut. Policijsko vozilo se okrenulo i vratilo nazad. Enver je rekao da o napadu ništa ne zna i da ne može da veruje šta se dogodilo. Zatvorili su ga u jednu kuću u Požarnici i tu držali tri dana dok ga nisu razmenili na Siminom Hanu. Šta se desilo sa začeljem kolone saznao je iz priče preživelih vojnika i sa snimka napada. Nakon nekoliko dana došla je hladnjača sa leševima poginulih vojnika, ali nikoga nije mogao da prepozna.

Seća se da se pričalo da je Mato Zrnić bio taj koji je prvi zapucao iz kolone. Mislio je da je poginuo, ali je kasnije saznao da je živ i da se pridružio bosanskoj vojsci.

Svedok ne poznaje optuženog.

Saslušanje svedoka Slobodana Knjeginjića

Svedok je u maju 1992. bio u rezervnom sastavu JNA u kasarni *Husinska buna* u Tuzli. U kasarnu je došao u oktobru 1991. godine i bio je rezervni starešina i to komandir čete veze. Dana 15. maja 1992. bio je planiran izlazak iz kasarne. Tog dana komandant kasarne Dubajić je vršio pregovore za bezbedan izlazak. Oko 15:00 časova bilo je sporadičnih napada na kasarnu sa Gradine i Kozlovca. Dobio je narebu od načelnika veze kapetana Riste Perišića da prikupi materijalno-tehnička sredstva. Otišao je u autopark gde se nalazilo vozilo čete veze, ali kako vozila nije bio pronašao je jedno vozilo koje nije bilo u najispravnijem stanju i u njega su utovarani telefonski kablovi i druga sredstva. Kolona je krenula u 18:50 časova. Njegovo vozilo nalazilo se na sredini kolone. Bezbedno je prošao *Skojevsku ulicu* i raskrnicu *Brčanska Malta* i kada je srenuo levo, na oko pedesetak metara od raskrsnice, počela je pucnjava. Iza njega prošlo je još šest vozila i uspela da stignu u Požarnicu, a ostali su zaustavljeni. Njegovo vozilo nije pogodeno i svi pripadnici njegove čete su preživeli.

Optuženog Jurišića ne poznaje.

Predlozi i stav Odbrane

Branilac optuženog, advokat Đorđe Dozet je istakao primedbu na vođenje postupka. Naime, svjedoci koji su svjedočili na današnjem ročištu saslušani su u istrazi i tada je utvršeno da nemaju saznanja koja se odnose na optužnicu tj. na činjenički opis i krivično delo koje se optuženom stavlja na teret. Uprkos tome, svjedoci su pozvani da svjedoče i na glavnom pretresu iako njihovo svjedočenje ne može pomoći utvrđivanju krivične odgovornosti optuženog Jurišića.

Branilac optuženog, advokat Stevan Protić je predložio, povodom iskaza svjedoka Dragana Lazarevića, da se od opštine Tuzla zatraži informacija da li je optuženi Ilija Jurišić dobio priznanje tj. zahvalnicu za učestvovanje u napadu na kolonu JNA i da li postoji snimak emisije koja prikazuje dodelu tih zahvalica. Ukoliko se utvrdi da optuženi nije dobio takvu zahvalnicu odbrana će predložiti da se svjedok podvrgne medicinskom tretmanu zbog iskrivljenog pogleda na činjenice. Branilac smatra da je svjedok doveden na glavni pretres samo da bi na kraju svog izlaganja rekao da se optuženi Jurišić hvalio napadom na kolonu. Ukoliko se utvrdi da je ovaj svjedok instruiran kako da svjedoči odbrana će dati odgovorajući predlog kao što je da ga treba procesuirati.

Stav Tužilaštva

Tužilac se protivi predlogu odbrane.

Odluka Veća

Veće je odbilo predloge odbrane.

Komentar:

Svi svjedoci došli su iz Bosne i Hercegovine kako bi svjedočili na glavnom pretresu. Opravdana je primedba branioca Dozeta jer ni jedan od ovih svjedoka nije doprineo utvrđivanju krivične odgovornosti optuženog Jurišića.